

[Aksel Larsen.]

Dagsorden, hvis det samme allerede var sagt i en Dagsorden, der var stillet forinden, og det er heller ikke sket her. Jeg kan ikke gøre for, at Retsforbundet og det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen ikke kan se det.

Vor Dagsorden siger kort og klart, at Rigsdagen intet har imod, at de arbejdsløse samlet henvender sig til Regering og Rigsdag. Jeg fandt det fornødent at faa en saadan Erklæring her fra Tinget, fordi jeg ikke ønsker, at Politidirektøren skal sige i sidste Instans: Bondetoget lod vi gaa til Amalienborg, fordi Kongen havde sagt, at han havde ikke noget imod det. Jeg kan ikke tænke mig, at Folketinget skulde have noget imod, at de arbejdsløse kommer til Rigsdagen, og jeg ønskede dette udtrykt for at berøve Politidirektøren og Justitsministeren det sidste Gran af Argument. Jeg vil ganske vist hævde, at selv om der ikke forelaa Skygge af Tvivl om Rigsdagens Holdning i saa Henseende, selv om det var evident for enhver, at Rigsdagen ikke ønskede at modtage en Demonstration, saa vilde der ikke deri ligge noget som helst, der berettigede Politidirektøren til at forbyde den. Det kunde kun ske, hvis Grundlovsændringer paa behørig Vis blev gennemført, saaledes som man gjorde det i Tyskland i sin Tid, da man trak et Læbælte uden om Rigsdags- og Landdagsbygningerne, idet man ved Grundlovsændringer forbød Demonstrationer og Forsamlinger i Rigsdags- og Landdagsbygningernes Nærhed. Det er den eneste Maade, hvorpaa man kan gøre det lovligt for en Politidirektør at forbyde saadanne Møder og Demonstrationer.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Dagsorden siger noget andet. Den siger med en meget køn Frase, at man altid vil høre de arbejdsløse og disses Repræsentanter, men derpaa siger den: Vi vil bare ikke se de arbejdsløse selv. Der staar udtrykkeligt: Det maa ske under de Former, som Landets lovlige Myndigheder under Ansvar over for Grundloven og Landets Love angiver. Det er formuleret saa tilpas tvetydigt. Der staar udtrykkeligt, at det skal være i Henhold til Grundloven. Men det er jo fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Side ment som en konkret Godkendelse af det Svar, Justitsministeren her har givet, og dette Svar gaar ud paa, at

det er de arbejdsløse i København forbudt i Nutiden og i Fremtiden at gaa i Demonstration til Rigsdagen. Det er det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Mening; ellers vilde Dagsordenen ikke være fremkommet, ellers vilde den have været fuldkommen overflødig, ellers kunde det ærede Medlem have nøjedes med at stemme for vort Forslag.

Hvad Socialdemokratiets Dagsorden angaar, maatte den naturligvis udtrykke sig mere konkret i Tilslutning til Justitsministerens netop givne Redegørelse og Politidirektørens Foranstaltninger.

Jeg slutter mig til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Krav om delt Afstemning om denne Dagsorden, forudsat at den kommer først til Afstemning, hvad den vel egentlig ikke burde. Nu ved jeg ikke, i hvilken Grad Dagsordenerne i Henhold til Forretningsordenens Begreb strider imod hinanden — hvis de ikke udelukker hinanden, kan man ikke lade være at sætte nogen af dem under Afstemning, selv om den, der først er kommet til Afstemning, er vedtaget —, men jeg ved, at hvis den af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch stillede Dagsorden kommer til Afstemning, vil jeg i meget høj Grad haabe, at Afstemningen bliver delt, idet vi til fulde kan stemme for den første Del af denne Dagsorden, men vi kan min Sandten ikke stemme for den anden.

Til Slut vil jeg sige, at jeg henholder mig til den Argumentation, jeg tidligere er fremkommet med, som der ikke er rørt ved, og som man ikke har forsøgt at røre ved. Jeg vil atter understrege, at det eneste, der kunde retfærdiggøre et Forbud mod en Demonstration eller imod et Møde, maatte være konkret Fare for Uro. Saadan Fare foreligger ikke, og man ved det. Der har været andre Situationer, man kunde have draget Sammenligning med. Der er ingen, der har povet det, men det kunde jo være, der kom nogen efter mig og sagde: vi ved, at for 2 eller 3 Aar siden har der været Uro under en Arbejdsløshedsdemonstration i København. Ja, men maa jeg saa erindre om, at i 1920 var der adskillig Uro her i denne By ved nogle under socialdemokratiske Auspicier arrangerede Demonstrationer. Der blev alene omkring Kongens Nytorv knust for over 40 000 Kr. Ruder.